

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

à viris sanctis sepelitur. Artic. LXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

genens consolari super morte eius non poterat, ramque vberim lachrymas fundebat, vt ipsa quoque sacrata vulnera Filij tui perfundere & rigare videretur. Et credo si coram eam intuitus esses, putasses haud dubie, quod eius caro cum spiritu in lachrymas resoluta fuisset. Et quod magis mirandum, lapis quoque in quo corpus eius positum erat, lachrymis madebat, & in perpetuam rei memoriam, adhuc lachrymae in eo apparere dicuntur, qui lapis in ingressu sancti sepulchri esse memoratur. Et quamuis nulla lingua, lamentationes, planctus, & fletus, quos beatissima Dei genitrix virgo Maria super corpus Filij sui fecerit enarrare sufficiat: hoc tamen certo certius tenendum, nihil eam quicquam inhonestum, indecorum, aut rationabili admisisse, quia dolor eius non ad rationem superiorē pertingebat. Magdalena vero pedes Domini quos alia vice lachrymis cōpunctionis rigauerat, tunc multo amplius vndis lachrymarum compassionis largiter lauit. Aspiciebat ipsa pedes sic vulneratos ac perforatos, deficcatos & sanguinolentos, & flebat amarissimè, ita vt penè prae dolore deficere videretur. Similiter & ceteri, qui ibi aderant vehementer flebant. Sed quid mirum si homines fleuerint, quando nec illi caelestes spiritus suas poterant continere lachrymas. Ait namq; Augustinus: O quis Angelorum, vel Archangelorum, ibi non fuisse? Ibi contra naturam auctor naturae immortalis Deus, mortuus homo iacebat. Videbant Christi corpus sic malè tractatum ab impijs, sic laceratum iacere: Mariam totam cruentatam sic amarissimè flere, & nullo modo suas poterat lachrymas refranare. Sicut enim possibile fuit per assumptum hominem mori, sic possibile fuit Angelos bonos in morte Domini sui dolere. Plange ergo & tu quisquis es, qui Christi vestigia sequi desideras, & clama cum S. Bernardo: O bone Iesu, quam dulciter cum hominibus conuersatus es, quam magna & abundantissima eis largitus es: quam dura & aspera pro eis passus es, dura verba, duriora verbera, durissima crucis tormenta. Et penitus si in Saluatorem tuum intendere volueris, nullum in toto membrum inuenies, quod non singularem quendam dolorem & afflictionem senserit. Vide quid in quolibet sensu, quid in qualibet parte corporis sustinuerit. In capite spinas, in auribus opprobria, in oculis fletum, in ore fel & acetum, in facie alaphas & spura, in collo colaphos, in naribus fetorem, in manibus & pedibus clauos durissimos, in dorso flagella, in pectore lanceam, iam ad te redi, & cogita quam vicissitudinem amoris dilecto Domino Deo tuo rependas, qui tanta passus est pro te. Et certe si nequeas sanguinem amore ipsius fundere, vel saltem vicia tua in te occide, prauis desiderijs resiste, & membra tua, ne eis abutaris, coarce, & sufficiet illi. Ex hisce paucis plura collige.

Mater Christi quae lachrymas funderit ad ipsius corpus depositum de cruce.

Planctus B. Mariae qualis fuerit.

Luce 7.

Angelorum fletus ad exequias Christi. Augustin.

Bernardus.

Christus in quibus passus sit.

Compassio qualis Christo in nobis placeat.

Completorium secundum hic incipit, continens in se Articulos duos.

IESVS A VIRIS SANCTIS SEPE
litur. *Articulus LXIX.*

Qum nox appropinquaret, nec planctus ille propter instans Sabbatum longius durare posset, & quia serotinum tempus erat, quo mulier-

VI

lieribus, potissimum autem verecundiæ virginis congruebat non dimitti extra ciuitatem manere, Dominum Iesum aromatibus conditum, syndone inuoluunt, atque à matris oculis lachrymantis abscondunt. Quod cum pia mater videret, aliter fieri non posse, dulciter eum deosculans, omne obsequium quod ei possibile erat, impendebat corpori filij sui, & summo honore illud viri illi venerabiles, Ioseph, scilicet, & Nicodemus, accipientes, portauerunt ad monumentum: domina tenente caput, Magdalena pedes, & cæteris corpus gestantibus. *Erat autem in loco, vbi crucifixus est Iesus, & in horto monumentum nouum ipsius Ioseph, quod erat excisum de petra, in quo nondum quisquam positus fuerat.* Non magno caret mysterio, secundum Hieronymum, quod Christus in monumento exciso in petra conditus fuit. Nam si ex multis lapidibus fuisset ædificatum, suffossis tumuli fundamentis, ablati furto diceretur. Si etiam sepulchrum fuisset in terra, inquit D. Augustinus, dicere poterant perfidi Iudæi: Suffoderunt terram, & furati sunt eum. Quod autem in alieno sepulchro ponitur, pauperem Christi nobis commendat. Vnde S. ait Anselmus: Pauper ita fuit Christus, vt non in sua, sed in aliena domo nasceretur: & viuens in hoc mundo, non haberet vbi caput suum reclinarat: nec moriens, vnde nuditatem suam tegeret: nec mortuus, vnde inuolueretur: nec sepulchrum, aut locum, vbi poneretur. *Ibi ergo propter Parasceuen Iudeorum, quia iuxta erat monumentum, posuerunt Iesum mille milibus Angelorum sanctorum exequias decantantibus, qui omnes vt sanctus Augustinus ait, ad sepulchrum Domini sui conuenerant. Illi cantabant laudes, Maria autem dabat gemitus & suspiria cordis. Et aduoluit Ioseph lapidem, saxum magnum, ad ostium monumenti, & abiit, ne iste locus bestijs esset peruius, aut aliquis veniens posset occultè rapere corpus CHRISTI, quia per illud ostium, erat sepulchrum ingressus. In quo patet virtus resurgentis, quam non poterat retinere magnus lapis. Et tollitur omnis in resurrectione eius suspicio: quia nemo aliquo potuit fieri violentia, furtum, aut furtio. Et dies erat Parasceues, & Sabbatum illucescebat.* Ideo quantum poterant sepulturam Domini accubabant, quia in Sabbato tale quid facere non licebat. Sequitur: *Erant autem ibi Maria Magdalena, & Maria Ioseph, & altera Maria, & subsequente mulieres, quæcum ipso venerant de Galilæa, sedentes contra sepulchrum, hoc est, non longè à sepulchro, à regione sepulchri, & aspiciabant, & viderunt monumentum, & quemadmodum positum erat corpus eius.* Hoc deuotissimæ mulieres, ex ardenti fecerunt amore, præterea, quia breui intendebant reuerti ad vnguentum corpus Domini, ideo obseruabant, qualiter aptius posset introire sepulchrum. Ergo vt & tu, quicumque desiderio flagrans Dominum Deum tuum in corde tuo sepeliendi, digne sepelias, multa tibi necessaria sunt. Primum est, vt ante etiam dixi, munditia & puritas cordis, & corporis, quod signatur per syndonem mundam, in qua inuolueret eum oportet, quia mysterium eius clauum & occultum est. Secundum, vngues cum aromatibus, per feruentem deuotionem, recordando iugiter ipsius amarissimam passionem. Tertium, vt ponas eum in monumento nouo, hoc est, corde tuo, per gratiam Iesu Christi inuolutum, & ab omni vitiis

Ioan. 9.
Matth. 27.
Marc. 15.
Lucæ 24.
Hieronym.

Augustin.

Anselmus.
Lucæ 23.

Matth. 9.

Ioan. 19.

Augustin.

Matth. 27.
Marc. 15.

Lucæ 23.
Exod. 2.

Matth. 7.
Marc. 15.
Lucæ 23.

Sepeliendi
mysticè
Christum
modis quo-
plex.

VI
21

hate peccati purgatum, Quartum, vt diligenter monumentum claudas, ne scilicet ingrediatur peccatum. Nam si peccatum ingrediatur, Christus egreditur. Et si Christus te deserat, planè miser & miserabilis es. Et nisi respiceris, ac per penitentiam Christum reuocaueris, salus tua periclitabitur, & tu ipse in magnam deduceris calamitatem.

*IESV SEPULTO MULIERES UNA CVM
matre Iesu in Hierusalem reuertuntur.
Articulus LXX.*

POst Domini Iesu sepulturam, eius mater à Ioanne est monita, iuxta pi-
am catholicamq; plurimorum sanctorum Patrum sententiam, quate-
nus propter noctem instantem cum alijs mulieribus in ciuitate reuer-
teretur. Tunc illa, vt veram nobis obedientie formam monstraret, Ioan-
ni monenti consensit, & quomodo melius poterat, primo tamen ad monu-
mentum genua flexit, ipsumq; amplexando benedixit, & cum abeun-
tibus subat. Nam cruciata gemitibus, fatigata doloribus, afflictà ploratus vix
quibat stare pedibus. Et reuertes, scilicet mulieres in Hierusalem. *parauerit
omni & vnguentis.* isto adhuc vesperi sextæ feriæ, quamdiu secundum le-
gem licuit operari. Vnde elicitur, quod in istis mulieribus fides fuerit, de
Christi resurrectione per modica. *Et Sabbato quidem siluerunt secundum man-
datum,* hoc est, ab omni exteriori opere quiesuerunt, iuxta legis præceptum.
Illicum quippe erat quicquam Sabbato manibus operari: Domino dicente:
Memento vt diem Sabbati sanctifices. Itemq; Nihil operis facietis in eo. Intran-
tibus deinde illis ciuitatem, multi videntes matrem filio orbatam, moti pietate
super illius dolore ad luctum conuertebantur amarum, & concurrunt vn-
dique bonæ ac honestæ matronæ & virgines, comitantes cum ea per viam,
consolantes eam, vt melius poterant. Vndique fit ploratus magnus, & fla-
tus, quia dolor eius multos faciebat dolere. Inde est, vt quotquot eam plo-
rantem cernerent, & ipsi plorarent. Cum tali ergo plandupia mater vsque
ad domum Ioannis deducta est, cui appropinquanti, humiliter se eis pijs
mulieribus inclinans, gratias egit, & dimisit eas. Ioannes autem memor
verborum Domini sub cruce: *Ecce mater tua,* &c. eam in sua custodia retinu-
it, & plus quam propriam matrem dilexit: omnem illi humanitatem & be-
nuevolentiam exhibens, & dubia si qua habebat de Christi incarnatione
& passione, ei proponens, superque his informari desiderans. Nunc er-
go, quid restat, nisi vt nos pijsimæ matri ita affectæ ita morrenti, ita gra-
uiter laboranti (vt veri filij) compatiamur. Si autem quis non compati-
tur, reuera non est viuens gratiæ filius, sed abortiuum insensibile, ac mortu-
um, & indignus plane, qui lac gratiæ ex maternis eius fugat vberibus. Vti-
nam & nos verè peccata nostra deseremus, & ab omnibus operibus mortis
resurgeremus, vt possemus cum Christo resurgere, & in nouitate vitæ am-
bulare. Attamè cum hæc ipsa Passio, quam Deo donante iam exposuimus
secundum septem Horas Canonicas distincta sit, pro legentium maiori vti-
litate ac profectu, placuit super Horis singulis quasdam breues meditatio-
nis adijcere, ex quibus liquido amorem Domini nostri erga nos cognoscere

Lucæ 23.

Exod. 20.
Leuit. 14.

Ioan. 19.

Compatien-
dum quate-
nus sit Chri-
sti matri.

Rom 6.
Passio Domi-
nica quomo-
do sub Horis
Canonicis
rum inauda.

